

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 20 ust. 7 i art. 53a rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 oraz naruszenie art. 80 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza doręczyła swą decyzję stronom postępowania w sprawie sprzeciwu w dniu 19 lipca 2011 r., nie uwzględniając ich wspólnego, złożonego w dniu 18 lipca 2011 r., wniosku o zawieszenie postępowania, a następnie oddaliła wniosek strony skarżącej o uchylenie tej decyzji i uwzględnienie wniosku o zawieszenie. Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w związku z błędną oceną Izby Odwoławczej, że art. 8 ust. 1 lit. b) wyklucza rejestrację zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego. Nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd pomiędzy rozpatrywanymi znakami towarowymi.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2011 r. — BTL Diffusion przeciwko OHIM — dm drogerie markt (babyTOlove)

(Sprawa T-518/11)

(2011/C 355/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: BTL Diffusion (Saint Cloud, Francja) (przedstawiciel: A.Berendes, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Niemcy).

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 lipca 2011 r. w sprawie R 883/2010-2 w zakresie w jakim: (i) uwzględniono w niej sprzeciw i odrzucono zgłoszenie spornego wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do „aparatów i instrumentów chirurgicznych, medycznych, dentystrycznych i weterynaryjnych, artykułów ortopedycznych; materiałów do zszywania” z klasy 10 oraz „odzieży, obuwia, nakryć głowy” z klasy 25, oraz (ii) oddalono w niej żądanie skarżącej stwierdzenia nieważności spornej decyzji w kwestii nie podniesionej w odwołaniu, w zakresie w jakim uwzględniono w niej sprzeciw w odniesieniu do „gier i zabawek; artykułów sportowych i gimnastycznych nieujętych w innych klasach”; oraz
- utrzymanie w mocy wskazanej decyzji w odniesieniu do „sztucznych kończyn, oczu i zębów” z klasy 10 i „dekoracji choinkowych” z klasy 28.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „babyTOlove” dla towarów z klas 10, 25 i 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7104219

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny międzynarodowy znak towarowy nr 935598 „babylove” dla towarów z klas 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30 i 32; słowny międzynarodowy znak towarowy nr 979365 „Baby Love” dla towarów z klas 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30 i 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do części spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów; uwzględnienie sprzeciwu oraz odrzucenie zgłoszenia spornego wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do towarów z klasy 10 i 25; oddalenie odwołania w pozostałym zakresie

Podniesione zarzuty: naruszenie rozporządzenia nr 207/2009, ze względu na to, iż Izba Odwoławcza, dokonała błędnej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2011 r. — Deutsche Bahn i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-521/11)

(2011/C 355/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bahn AG (Berlin, Niemcy), Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH (Bodenheim, Niemcy), DB Netz AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy), DB Schenker Rail GmbH (Moguncja, Niemcy), DB Schenker Rail Deutschland AG (Moguncja, Niemcy) (przedstawiciele: W. Dese-laers, J. Brückner i O. Mross, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie kontroli z dnia 14 lipca 2011 r., doręczonej w dniu 26 lipca 2011 r.;
- stwierdzenie nieważności wszystkich środków podjętych na podstawie kontroli, które przeprowadzono na podstawie tej niezgodnej z prawem decyzji,
- w szczególności, zobowiązanie Komisji do zwrotu wszystkich kopii dokumentów, które sporządzono w ramach rzeczonych kontroli, pod rygorem stwierdzenia przez Sąd nieważności wszelkich przyszłych decyzji Komisji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 5230 z dnia 14 lipca 2011 r. (Sprawa COMP/39.678 — DB I i Sprawa COMP/39.731 — DB II) w sprawie zarządzenia kontroli na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003 w spółce Deutsche Baon AG, jak również we wszystkich kontrolowanych przez nią bezpośrednio lub pośrednio osobach prawnych, wobec powstania podejrzenia, że strategiczne wykorzystywanie infrastruktury, nad którą zarząd sprawują spółki należące do grupy DB mogło stanowić model zachowania antykonkurencyjnego.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy: Naruszenie prawa podstawowego do nienaruszalności miru domowego poprzez brak uzyskania uprzedniej zgody sądu.
- 2) Zarzut drugi: naruszenie prawa odstawowego do skutecznego środka zaskarżenia poprzez brak zapewnienia możliwości przeprowadzenia uprzedniej kontroli sądowej decyzji w sprawie kontroli, zarówno pod względem faktycznym, jak i pod względem prawnym.
- 3) Zarzut trzeci: niezgodność z prawem decyzji w sprawie kontroli, polegająca na tym, że decyzja ta oparta jest na informacjach, które Komisja uzyskała z naruszeniem prawa do obrony.

Strona skarżąca utrzymuje, że Informacje te zostały uzyskane w toku wykonywania decyzji w sprawie kontroli z dnia 14 marca 2011 r., w ramach przeszukania o szerokim zakresie („fishing expedition”). Strona skarżąca podnosi ponadto, że informacje uzyskane w wykonaniu drugiej decyzji w sprawie kontroli z dnia 30 marca 2011 r. były także niezgodne z prawem, gdyż decyzja będąca podstawą tej kontroli opierała się na informacjach uzyskanych wcześniej w sposób niezgodny z prawem i że informacje zostały uzyskane na podstawie niezgodnej z prawem decyzji w sprawie kontroli.

- 4) Zarzut czwarty: naruszenie prawa do obrony określenie przedmiotu kontroli w sposób nieskończenie szeroki i niekonkretny.
- 5) Zarzut piąty: Naruszenie zasady proporcjonalności.

Komisja nie była właściwa do przeprowadzenia kontroli ze względu na jej przedmiot, a w każdym razie mogła uzyskać stosowne informacje od właściwej Bundesnetzagentur (agencji federalnej ds. sieci) względnie od samych skarżących, w drodze zwykłego żądania przedstawienia informacji.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2011 r. — Maxima Grupė przeciwko OHIM — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Sprawa T-523/11)

(2011/C 355/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maxima Grupė, UAB (Wilno, Litwa) (przedstawiciele: adwokaci R. Žabolienė i E. Saukalas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Bodegas Maximo, SL (Oyón, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 sierpnia 2011 r. w sprawie R 1584/2010-4; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „MAXIMA PREMIUM” dla towarów należących do klas: 3, 5, 16, 29, 30, 31, 32 i 33 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6981443

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 6642284 dotycząca słownego znaku towarowego „MAXIMO” dla towarów należących do klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w zakresie wszystkich rozpatrywanych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza uznała, że istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, chociaż nie uwzględniła wszystkich istotnych aspektów niniejszej sprawy, w szczególności słabego charakteru odróżniającego „MAXIMO/MAXIMA”, podobieństwa oznaczeń oraz tego, że właściwy krąg odbiorców jest wyjątkowo uważny i dobrze poinformowany.